

"לדורות" סיפוריהם של ניצולי השואה החיים בישראל

שאלון לרישום קורות ניצולי השואה

איסוף סיפוריהם של ניצולי השואה הוא אחד המרכיבים החשובים ביותר בשימור הזיכרון ובהנחלתו לדורות הבאים. לכן, המידע על קורותיהם של הניצולים חיוני מאוד לחוקרים ולבני הדורות הבאים. בעזרת מידע זה אפשר יהיה להכיר את הסיפורים הפרטיים המרכיבים את התמונה הרחבה של תקופת השואה. לסיפור האישי שלכם יש חשיבות לאומית, מחקרית וחינוכית. אוסף הסיפורים מפורסם באתר אינטרנט מיוחד שכתובתו www.ledorot.gov.il

שם משפחה ושם פרטי כיום

שם פרטי: פאינה	שם משפחה: בזנוסוב
----------------	-------------------

פרטים אישיים לפני השואה ובתקופתה במידה והשאלה אינה נוגעת אלייך, אין צורך לענות עליה

בלועזית	שם משפחה איתו נולדתי: בזנוסוב	
בלועזית	שנת לידה: 1926	שם פרטי איתו נולדתי: פאינה
בלועזית	מין: נקבה	עיר לידה: ויטבסק
בלועזית	ארץ לידה: בלארוס	שם פרטי ושם משפחה של האב: אברהם בזנוסוב
בלועזית	שם פרטי ושם נעורים של האם: ריבה סוסניר	מקום מגורים קבוע לפני המלחמה:
בלועזית	ארץ המגורים:	השכלה/תואר אקדמי לפני המלחמה: (יסודי, תיכון, אוניברסיטה, ישיבה)
בלועזית	מקצוע לפני המלחמה: (תלמיד, סנדלר, מורה) תלמידה	מקומות מגורים בתקופת המלחמה: קזאן' (רוסיה) (שם העיר או האזור ושם הארץ)
בלועזית	חבר בארגון או בתנועה: (בית"ר, השומר הצעיר, בני עקיבא)	במידה והיית בגטו, ציין את שמו
בלועזית	מקום מגורים לפני המלחמה: (בית"ר, השומר הצעיר, בני עקיבא)	במידה והיית במחנה עבודה או מחנה ריכוז, ציין את שמו
בלועזית	תאריך השחרור:	המקום בו נודע לך כי הנך אדם חופשי:
בלועזית	ציין מקום אליו חזרת לאחר השחרור קירגיזה	במידה והיית במחנה עקורים ציין את שמו (מחנות פליטים שהוקמו לאחר המלחמה בעיקר באוסטריה, גרמניה ואיטליה)
בלועזית	שנת עליה: 1991	במידה והיית במחנות מעצר בקפריסין, ציין ממתי עד מתי
בלועזית	במידה ועלית באנייה, ציין את שמה	

יד ושם

המשרד לאזרחים ותיקים

אנא ספרי/ על קורותיך לפני המלחמה

(ציוני דרך: הבית בו גדלת, בית הספר, חברי ילדותך; במה עסקו הוריך, המשפחה המורחבת, חגים ומאכלים):

אני, בזנוסוב פאינה נולדתי בשנת 1926 בעיר ויטבסק במדינת בלרוס. גרנו בבית פרטי, הבית היה גדול ובו גרו 8 נפשות, אבי-אברהם, אימא-ריבה, אחי הגדול-יעקוב, סבתא-חנה, דודה-רוזה, דוד-מוישה, ובת של דודים נטה. אבי היה פועל, אימא עבדה במפעל כפועלת. בילדות הייתי הולכת לגן יהודי. למדתי בבית ספר רגיל. חגגנו חגי ישראל. אני זוכרת שהייתי הולכת לחוגים של ריקודים וספורט.

נא ספרי/ על קורותיך בזמן המלחמה

(גירוש, גטאות, מחנות וצעדות מוות, במסתור או בזהות בדויה ושם בדוי, פעילות ותפקידים במחתרת, השתתפות בבריחה או בהתנגדות, האנשים שהיו בסביבתך בגטו או במסתור, במי נעזרת או אולי למי עזרת):

בפרוץ המלחמה ב 9/7/41 במקום מגורינו כבר לא היו רכבות. הלכנו ברגל לעיר ויליג', כ 80 ק"מ מהעיר שלנו (ויטבסק). הלכנו כל המשפחה חוץ מאחי שגויס לצבא. הלכנו בעיקר בלילה וביום היינו מתחבאים במחסנים וביער. בדרך היו הפגזות חזקות של הנאצים. בזמן שהלכנו, אנשים זרים נתנו לנו מזון, וכך שרדנו. כשהגענו לויליג', הקולחוז נתן לנו סוס וכרכרה. נסענו בה עד עיר אריס. משם לקחו אותנו לתחנת רכבת והוכנסנו לרכבת תובלה. הקרונות היו מלאים עד אפס מקום. נסענו כחודש עד עיר קזן' שברוסיה. שם ירדנו כל המשפחה מהרכבת. אח של אמא התגורר בקזן'. גרנו אצלו כשבועיים ומשם נשלחנו לאזור ויסקוגורני-כפר צ'וברוקה. שם עבדנו בחקלאות ובמפעל. שם התגוררנו עד סוף המלחמה. אחי הגדול נהרג במלחמה ב 1944. הוא היה קצין.

אנא ספרי/ על קורותיך מתום המלחמה ועד היום

(השחרור וחזרתך הביתה, חייך אחרי המלחמה, העפלה/ עליה):

כשנגמרה המלחמה נסענו לקירגיזיה, לעיר פרונוזה. שם התחלתי לעבוד כפועלת במפעל לנעליים. ב-1946 התחתנתי עם רומן ברנזבורג. נולדו לנו שני ילדים: בת-יוליה ובן -אליק. במפעל זה עבדתי עד הפנסיה. בעלי נלחם בשתי מלחמות: המלחמה עם פינלנד וגם במלחמת העולם השנייה. ב-1991 עלינו ארצה לעיר כרמיאל עם המשפחה של הבת בעקבות המשפחה של הבן אליק. בעלי נפטר בארץ. כיום יש לי 5 נכדים ו-5 נינים. בארץ טיפלתי בנכדים. אני אוהבת את העיר כרמיאל. לדורות הבאים רוצה לאחל שיהיה שלום. שהנכדים והנינים יחיו בשלום.

ראיון: סמיון ברומברג

כרמיאל, אוקטובר 2013